

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

هیوادوال کابلی

۱۸ اگست ۲۰۱۲

استثمارگر "سفید" و "سیاه" ندارد!

آنچه روز پنجشنبه ۱۶ ماه اگست در افریقای جنوبی به وقوع پیوست ، قلب هر انسان واقعی را پر خون ساخته احساساتش را جریحه دار می سازد و دوران سیاه نظام عمیقاً غیر بشری "اپرتاید" در جمهوری افریقای جنوبی را در خاطره ها زنده می سازد. در "مریکانا" ، از یک هفته به اینسو، کارگران معدن پلاتین (طلای سفید) "لومین" در هفتاد کیلومتری شمالغرب شهر جو هانسبورگ ، دست به اعتصاب زده اند. خواست آنها - ازدیاد دستمزد شان - یک خواست به حق و کاملاً دموکراتیک می باشد که در همه به اصطلاح دموکراسی های غربی ، این حق را یک حق مدنی و قابل دفاع من جمله از طریق راه انداختن اعتصابات می دانند.

کارگران این معدن که در شرایط جانکاه به ثقیل ترین کارها تن می دهند ، قادر نیستند زندگی حداقل را برای خانواده های خود تأمین نمایند. در مقابل اغماض ، فشار و تهدید پیهم مقامات، به خصوص متصدیان و کافرمایان معدن، کارگران به دفاع از خود برخاستند و با نیزه و تبرچه مسلح شدند. در برخوردی که چند روز قبل با قوای امنیتی رخ داد ، یک تن از افراد پولیس در آن حادثه توسط کارگران به قتل رسید، و قرارگزارش مطبوعات، دوتن از محافظین مسلح معدن در عراده جات شان طعمه حریق شدند. قوای امنیتی افریقای جنوبی که نه از نظر شکل و ساختار و نه هم از نظر عملکرد با پولیس نژادپرست دوره اپارتاید کدام فرقی دارند، جواب مشت گره شه را با گلوله دادند... و به تعداد جمعاً ۳۴ تن را در برابر کمره های تلویزیون، با قساوت غیرقابل باور در ظرف چند لحظه از پا درآوردند. این که یک تن از افراد پولیس قربانی خشم کارگران شد و با دوتن محافظین معدن دروسایط نقلیه خود جان دادند ، کدام توطئه ای از طرف کارگران نبوده و نه هم کشتار انسان هدف آنها بوده است؛ بلکه این سیاست غیرانسانی ظلم و استثمار است که آنها را در شرایط طغیان ستم دیدگان، قربانی ساخت و مسوولیت آن فقط به دوش مقامات رسمی افریقای جنوبی است. قرار ادعای مقامات ، کارگران به تعقیب از پا درآوردن آن فرد پولیس ، تفنگچه اوراتصاحب نموده و گویا قصد داشتند با آن نیروهای پولیس را به روزپنجشنبه گذشته هدف قرار دهند... و این فرضیه را پولیس وحشی "سیاه و سفید" با شلیک اعدام صحرائی کارگران ، پوسته "واقعیت" داد چنان که در ویدیوهای صحنه کشتار کارگران دیده می شود که افراد مسلح پولیس که تازه ، با حیوان صفتی بهت انگیز و جبن بیحد، ضمن نزدیک شدن به اجساد کارگران، گویا آن تفنگچه را هم دوباره می یابند.

شاید عجیب به نظر برسد که قریب به دوده بعد از سقوط رژیم حیوانی اپارتاید ، و در حالی که قهرمان ملی افریقای جنوبی - نیلسون ماندیلا - ، ولودر رأس امور رسمی و دولتی نیست ولی به عنوان سمبول مبارزه سیاهان و سمبول وحدت ملی ، هنوز زنده است... و چنین وقایع و سرکوب فاشیستی دولت به وقوع می پیوندد.

آنچه متأسفانه همه وقت و در اکثر نقاط دنیا نادیده گرفته شده و به صورت پیهم توسط سیاستمداران و مطبوعات "جهان آزاد" ماستمالی می شود ، موضوع تضاد طبقاتی و منافع طبقاتی است. با تمام ارج و احترامی که به شخصیت نیلسون ماندیلا و به اهمیت مبارزه استوار و قهرمانانه وی باید قائل شد، این را نباید فراموش کرد که مبارزه وی مبارزه برای احقاق حقوق توده های کاملاً فقیر و عمدتاً سیاهپوست افریقای جنوبی نه بلکه به سان مهاتما گاندهی، یک مبارزه پسپس سیاهان برای رسیدن به مساوات با سفید پوستان بوده است ؛ و به همین دلیل است که مبارزه وی تقریباً در همه نقاط دنیا ، من جمله توسط سفید پوستان تأیید و پشتیبانی شد. برای یک لحظه هم که شده در ذهن خود خواست انسان فریخته - نیلسون ماندیلا - را به جای مساوات برای سیاه پوستان ، مبارزه مسلحانه برای ایجاد یک جامعه عاری از طبقات تجسم نمائیم... مبرهن است که نه تنها ندای به حق آن انسان بزرگ و آزاده در گلویش خفه ساخته می شد بلکه بیست و هفت سال چه که تا حال هم در کنج زندان می پوسید و در همانجا در گمنامی جان می داد. پس شکل مبارزه در افریقای جنوبی و ظفره رفتن از عدالت اجتماعی به مفهوم واقعی آن سبب شده که مردمان فقیر و بی بضاعت افریقای جنوبی ، به جاز مشاهده تسلط اکثریت سیاهپوست در امور کشوری (که امریست نیک و خوش شگون) ، تغییر دیگری را در زندگی فلاکتبار خود تجربه ننموده اند.

پس این واقعیت تلخ آشکارا می رساند که دستگاه دولتی با ماشین دست خورده اختناق و سرکوب آن ، توسط قوای مختلط سفید و سیاه مشترکاً به کار انداخته شده و در تأمین منافع طبقاتی و استثماراری ، یار و یاور همدرگراوند. و این خود درس بزرگی است به همه مردمان زیر ستم تا فریب "هموطنی" ، "هم ملیتی" ، "همزبانی" و امثال این سراب ها را نخورده و نه با یک دید عاطفی بلکه با یک دید منطقی و عینی به پدیده ها عمیق شده و به تحلیل وقایع بپردازند

ودشمنان خود را از دوستان خود آگاهانه و با بیداری تفکیک نمایند. بی مورد نیست که گفته اند ستمکشان خود به تعیین سرنوشت خود بهتر آگاهی می یابند تا لشکری از نظریه پردازان ساحل نشین و تماشاگر... چنان که بیوه های قربانیان روز پنجشنبه گذشته ، علم نبرد شوهران شان را بلند نموده و از قاتلان آنها ، خون عزیزان خود را بازخواست دارند.

یکی از کارگران اعتصابگر که از حمله وحشیانه پولیس جان به سلامت برده است - مکھوسی موبانگن - سی و دو ساله ، خیلی منطقی و عاقلانه استدلال می نماید که چرا به عوض آمدن متصدیان و کارفرمایان معدن برای مذاکره با ما ، پولیس را برای سرکوب ما فرستادند ، در برابر خبرنگار اسوشیئیت پرس چنین سوگند یاد کرده است: "آنها (پولیس و نیروهای دولتی) می توانند مارالت و کوب کنند ، بکشند ، پیش پائی بزنند و لگدمال کنند و هر آنچه از دست شان برمی آید بکنند ولی ما دوباره به کار بر نمی گردیم... اگر آنها کسان دیگری را استخدام نموده به کار بگمارند ، آنها هم قادر به کار نخواهند شد. ما اینجا خواهیم ماند و آنها را خواهیم کشت".

و اینست ترجمه معلوماتی از منبع خبرگزاری:

http://www.huffingtonpost.fr/2012/08/17/morts-afrique-du-sud-policiers-mineurs-grevistes_n_1794111.html

نتیجه تحقیقات پخش شده توسط بینچ مارکس فوندیشن ، یک مؤسسه غیردولتی که کارکردهای کوپوریشن های استخراج معدن را رهنمائی و تنظیم می نماید ، دریافته است که معدن لومین سابقه بد داشته ، کارگران را در "شرایط بسیار بد زندگی" نگهداشته ورقم و فییات در آن خیلی بلند است. به اساس گزارشی که به روز پنجشنبه به نشر رسیده است ، کارگران اکثراً در خانه های چوبی محروم بدون برق به سر می برند. بعضی کودکان مصاب به امراض مزمن می باشند که در اثر سرآرز شدن کثافات از ناوه ها و لوله های شکسته سیستم بدرفت ، به باری می آیند.

فشارجانگداز و روزافزون نظام غیرانسانی سرمایه و ماشین سرکوب آن سبب می شود تا اینگونه خیزش های حق خواهانه باز هم به وقوع بپیوندند... فقط سازماندهی و تنویرتوده ها با تمسک به اندیشه پیشرو عصر و جانبازی روشنفکران انقلابی است که می تواند نوید فتح شبستان را به مظلومان و ستمکشان بدهد... از هر رنگی که پوست شان باشد...

پیروزباد عصیان خلق ها به ضد نظام سود و بهره کشی!

هیوادوال کابلی

۱۷ اگست ۲۰۱۲